

Zákon [České republiky] č. 216/1994 Sb.

ZÁKON

ze dne 1. listopadu 1994

o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů
(ve znění zákonů č. 245/2006 Sb., 296/2007 Sb., 7/2009 Sb., 466/2011 Sb., 19/2012 Sb.,
91/2012 Sb., 303/2013 Sb.)

ZÁKON

ze dne 1. listopadu 1994

o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

§ 1

Tento zákon upravuje

- a) rozhodování majetkových sporů nezávislymi a nestrannými rozhodci,
- b) rozhodování sporných záležitostí náležejících do spolkové samosprávy rozhodčí komisí spolku podle občanského zákoníku⁷⁾ a
- c) výkon rozhodčích nálezů.

Rozhodčí smlouva

§ 2

(1) Strany se mohou dohodnout, že o majetkových sporech mezi nimi, s výjimkou sporů ze smluv, které se spotřebitelem uzavírá podnikatel, sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a incidenčních sporů, k jejichž projednání a rozhodnutí by jinak byla dána pravomoc soudu nebo o nichž to stanoví zvláštní zákon, má rozhodovat jeden nebo více rozhodců anebo stálý rozhodčí soud (rozhodčí smlouva).

(2) Rozhodčí smlouvu lze platně uzavřít, jestliže strany by mohly o předmětu sporu uzavřít smír.1)

(3) Rozhodčí smlouva se může týkat

- a) jednotlivého již vzniklého sporu (smlouva o rozhodci), nebo
- b) všech sporů, které by v budoucnu vznikly z určitého právního vztahu nebo z vymezeného okruhu právních vztahů (rozhodčí doložka).

(4) Není-li v rozhodčí smlouvě uvedeno jinak, vztahuje se jak na práva z právních vztahů přímo vznikající, tak i na otázku právní platnosti těchto právních vztahů, jakož i na práva s těmito právy související.

(5) Rozhodčí smlouva váže také právní nástupce stran, pokud to strany v této smlouvě výslovně nevyloučí.

§ 3

(1) Rozhodčí smlouva musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná. Písemná forma je zachována i tehdy, je-li rozhodčí smlouva sjednána telegraficky, dálnopisem nebo elektronickými prostředky, jež umožňují zachycení jejich obsahu a určení osob, které rozhodčí smlouvu sjednaly.

(2) Tvoří-li však rozhodčí doložka součást podmínek, jimiž se řídí smlouva hlavní, k níž se rozhodčí doložka vztahuje, je rozhodčí doložka platně ujednána i tehdy, jestliže písemný návrh hlavní smlouvy s rozhodčí doložkou byl druhou stranou přijat způsobem, z něhož je patrný její souhlas s obsahem rozhodčí smlouvy.

ČÁST DRUHÁ

Rozhodci

§ 4

(1) Rozhodcem může být občan České republiky, který je zletilý, bezúhonný a plně svéprávný, pokud zvláštní předpis²⁾ nestanoví jinak.

(2) Podmínku bezúhonnosti podle odstavce 1 nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 5

(1) Nikdo není povinen přijmout funkci rozhodce. Pokud však tuto funkci přijme, je povinen vykonávat ji v souladu s tímto zákonem a dalšími předpisy.

(2) Přijetí funkce rozhodce musí být písemné.

(3) Rozhodce se může své funkce vzdát jen ze závažných důvodů nebo se souhlasem stran.

§ 6

(1) Rozhodci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem funkce rozhodce, pokud nebyli této povinnosti zproštěni.

(2) Rozhodce mohou mlčenlivosti zprostit strany. Jestliže strany rozhodce mlčenlivosti nezprostí, rozhoduje o zproštění mlčenlivosti z vážných důvodů předseda okresního soudu, v jehož obvodu má rozhodce trvalý pobyt. Pokud rozhodce nemá trvalý pobyt na území České republiky nebo jej nelze zjistit, rozhoduje o zproštění mlčenlivosti předseda okresního soudu, v jehož obvodu byl vydán rozhodčí nález. Pokud nelze zjistit ani místo vydání nálezu nebo nebyl-li nález vydán v České republice, rozhoduje předseda obvodního soudu pro Prahu 1.

Určení, jmenování a vyloučení rozhodců

§ 7

(1) Rozhodčí smlouva má zpravidla určit počet i osoby rozhodců anebo stanovit způsob, jak počet i osoby rozhodců mají být určeny. Rozhodce může být určen i stranami dohodnutou osobou nebo způsobem uvedeným v pravidlech pro rozhodčí řízení podle § 19 odst. 4. Konečný počet rozhodců musí být vždy lichý.

(2) Nemá-li rozhodčí smlouva ustanovení podle odstavce 1, jmenuje každá ze stran jednoho rozhodce a tito rozhodci volí předsedajícího rozhodce.

§ 8

(1) Rozhodce je vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.

(2) Ten, kdo má být nebo byl určen nebo jmenován rozhodcem, musí bez odkladu stranám nebo soudu oznámit všechny okolnosti, které by mohly vzbudit oprávněné pochybnosti o jeho nepodjatosti a pro něž by byl jako rozhodce vyloučen.

§ 9

(1) Jestliže strana, která má jmenovat rozhodce, tak neučiní do 30 dnů od doručení výzvy druhé strany, nebo nemohou-li se jmenování rozhodci ve stejné lhůtě shodnout na osobě předsedajícího rozhodce, jmenuje rozhodce nebo předsedajícího rozhodce soud, pokud se strany nedohodly jinak. Návrh může soudu podat kterákoli strana nebo každý z již jmenovaných rozhodců.

(2) Nedohodly-li se strany jinak, jmenuje soud na návrh kterékoli strany nebo rozhodce nového rozhodce, jestliže jmenovaný rozhodce se vzdá funkce rozhodce nebo nemůže činnost rozhodce vykonávat.

§ 10

(1) Při jmenování rozhodce nebo předsedajícího rozhodce podle § 9 soud přihlíží k předpokladům pro jeho nezávislé a nestranné rozhodování.

(2) Ustanovení § 5 platí obdobně.

§ 11

Nestanoví-li tento zákon jiné důvody, je již určený nebo jmenovaný rozhodce vyloučen z projednávání věci, jestliže dodatečně vyjdou najevo okolnosti uvedené v § 8.

§ 12

(1) Již určený nebo jmenovaný rozhodce, u něhož vyšly najevo okolnosti uvedené v § 11, je povinen se funkce rozhodce vzdát.

(2) Nevzdá-li se rozhodce funkce, mohou se strany dohodnout o postupu při jeho vyloučení. Kterákoli ze stran může podat návrh, aby o vyloučení rozhodl soud.

§ 13

Stálé rozhodčí soudy

(1) Stálé rozhodčí soudy mohou být zřízeny pouze jiným zákonem nebo jen tehdy, pokud jejich zřízení jiný zákon výslovně připouští.

(2) Stálé rozhodčí soudy mohou vydávat své statuty a řády, které musí být uveřejněny v Obchodním věstníku;³⁾ tyto statuty a řády mohou určit způsob jmenování rozhodců, jejich počet, a mohou výběr rozhodců vázat na seznam vedený u stálého rozhodčího soudu. Statuty a řády mohou též určit způsob řízení a rozhodování i jiné otázky související s činností stálého rozhodčího soudu a rozhodců včetně pravidel o nákladech řízení a odměňování rozhodců.

(3) Jestliže se strany dohodly na příslušnosti konkrétního stálého rozhodčího soudu a neujednaly v rozhodčí smlouvě jinak, platí, že se podrobily předpisům uvedeným v odstavci 2, platným v době zahájení řízení před stálým rozhodčím soudem.

(4) Nikdo není oprávněn používat při výkonu své činnosti takové označení, které vyvolává klamnou představu, že se jedná o stálý rozhodčí soud podle tohoto zákona, není-li k používání takového označení oprávněn podle jiného právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu.

ČÁST TŘETÍ

Rozhodčí řízení

§ 14

(1) Rozhodčí řízení se zahajuje žalobou a je zahájeno dnem, kdy žaloba došla stálému rozhodčímu soudu nebo rozhodci uvedenému v odstavci 2. Podání žaloby má tytéž právní účinky, jako kdyby byla v této věci podána žaloba u soudu.

(2) Není-li žaloba podávána stálému rozhodčímu soudu, podává se předsedajícímu rozhodci, je-li určen nebo jmenován; není-li předsedající rozhodce dosud určen nebo jmenován, žaloba se podává kterémukoli určenému nebo jmenovanému rozhodci.

(3) Stálý rozhodčí soud i rozhodce uvedený v odstavci 2 je povinen na žalobě vyznačit den, kdy mu došla.

§ 15

(1) Rozhodci jsou oprávněni zkoumat svou pravomoc. Dospějí-li k závěru, že podle rozhodčí smlouvy, která jim byla předložena, jejich pravomoc k rozhodnutí není dána, rozhodnou o tom usnesením.

(2) Námitku nedostatku pravomoci, zakládající se na neexistenci, neplatnosti nebo zániku rozhodčí smlouvy, nejde-li o neplatnost z důvodu, že ve věci nebylo možno rozhodčí smlouvu uzavřít, může strana vznést nejpozději při prvním úkonu v řízení, týkajícího se věci samé.

§ 16

(1) Uplatní-li strana svůj nárok před rozhodci v promlčecí nebo prekluzivní lhůtě a rozhodnou-li rozhodci, že není dána jejich pravomoc, zůstávají účinky podané žaloby

zachovány, pokud strana podá znovu u soudu, u příslušných rozhodců či stálého rozhodčího soudu, nebo u jiného příslušného orgánu žalobu do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo doručeno rozhodnutí o nedostatku pravomoci.

(2) Účinky podané žaloby zůstávají zachovány i tehdy, pokud strana po zrušení rozhodčího nálezu podala u příslušných rozhodců či stálého rozhodčího soudu, nebo u jiného příslušného orgánu žalobu, nebo návrh na pokračování v řízení do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu, jímž došlo ke zrušení rozhodčího nálezu.

§ 17

Rozhodčí řízení se koná v místě dohodnutém stranami. Není-li místo takto určeno, koná se v místě určeném rozhodci s přihlédnutím k oprávněným zájmům stran.

§ 18

Strany mají v rozhodčím řízení rovné postavení a musí jim být dána plná příležitost k uplatnění jejich práv.

§ 19

(1) Strany se mohou dohodnout na postupu, kterým mají rozhodci vést řízení. Otázky řízení mohou být rozhodnuty předsedajícím rozhodcem, jestliže k tomu byl zmocněn stranami nebo všemi rozhodci.

(2) Není-li uzavřena dohoda podle odstavce 1 nebo není určen postup podle odstavce 4, postupují rozhodci v řízení způsobem, který považují za vhodný. Vedou rozhodčí řízení tak, aby bez zbytečných formalit a při poskytnutí stejné příležitosti k uplatnění práv všem stranám byl zjištěn skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu.

(3) Nedohodnou-li se strany jinak, je řízení před rozhodci ústní. Toto řízení je vždy neveřejné.

(4) Strany mohou určit postup také v pravidlech pro rozhodčí řízení, pokud jsou k rozhodčí smlouvě tato pravidla přiložena. Použití řádu stálého rozhodčího soudu tím není dotčeno.

§ 19a

Adresa pro doručování

Rozhodce doručí písemnost na adresu datové schránky; není-li možné písemnost doručit do datové schránky, doručí písemnost na elektronickou adresu, kterou adresát rozhodci sdělil nebo kterou určil jako doručovací v rozhodčí smlouvě. Není-li možné doručit písemnost na adresy uvedené výše, doručí rozhodce písemnost na adresu, kterou adresát rozhodci sdělil nebo adresu uvedenou v rozhodčí smlouvě.

§ 20

(1) Rozhodci mohou vyslýchat svědky, znalce a strany, jen když se k nim dobrovolně dostaví a poskytnou výpověď. Také jiné důkazy mohou provádět jen tehdy, jsou-li jim poskytnuty.

(2) Procesní úkony, které nemohou rozhodci sami provést, provede na jejich dožádání soud; soud je povinen dožádání vyhovět, nejde-li o procesní úkon podle zákona nepřípustný.

Soud přitom učiní všechna rozhodnutí, která jsou k provedení dožádání potřebná.

(3) Náklady řízení, které vznikly soudu provedením procesních úkonů podle odstavce 2, hradí soud stálý rozhodčí soud nebo rozhodci.

§ 21

Jestliže některá strana až do vyhotovení rozhodčího nálezu se bez své viny řízení zcela nebo zčásti nezúčastnila, nebo bez své viny nevykonala některý úkon potřebný k uplatnění jejího práva, učiní rozhodci k návrhu přiměřená opatření, aby strana mohla to, co zameškala, vykonat dodatečně.

§ 22

Ukáže-li se v průběhu rozhodčího řízení nebo i před jeho zahájením, že by mohl být ohrožen výkon rozhodčího nálezu, může soud na návrh kterékoli strany nařídit předběžné opatření.

Rozhodnutí

§ 23

Rozhodčí řízení končí

a) právní mocí rozhodčího nálezu, nebo

b) doručením usnesení v těch případech, kdy se nevydává rozhodčí nález; usnesení musí být podepsáno, odůvodněno a doručeno jako rozhodčí nález; je-li žaloba podaná u stálého rozhodčího soudu vzata zpět ještě před ustavením senátu nebo jmenováním rozhodce, vydává a podepisuje usnesení o zastavení řízení předseda stálého rozhodčího soudu.

§ 24

(1) Rozhodci působí během řízení na strany, aby se dohodly na smírném vyřešení sporu.

(2) Na žádost stran lze smír uzavřít ve formě rozhodčího nálezu.

§ 25

(1) Rozhodčí nález musí být usnesen většinou rozhodců, vyhotoven písemně a alespoň většinou rozhodců podepsán. Výrok rozhodčího nálezu musí být určitý.

(2) Rozhodčí nález musí obsahovat odůvodnění, ledaže se strany dohodly, že odůvodnění není třeba; to platí i o rozhodčím nálezu vydaném podle § 24 odst. 2.

(3) Při rozhodování se rozhodci řídí hmotným právem pro spor rozhodným; mohou však spor rozhodnout podle zásad spravedlnosti, avšak jen tehdy, jestliže je k tomu strany výslovně pověřily.

§ 26

Chyby v psaní nebo v počtech a jiné zřejmé nesprávnosti, které se vyskytnou v rozhodčím nálezu, opraví rozhodci nebo stálý rozhodčí soud kdykoliv na žádost kterékoliv ze stran. Taková oprava musí být usnesena, podepsána a doručena jako rozhodčí nález.

§ 27

Strany se mohou dohodnout v rozhodčí smlouvě, že rozhodčí nález může být k žádosti některé z nich nebo obou přezkoumán jinými rozhodci. Nestanoví-li rozhodčí smlouva jinak, musí být žádost o přezkoumání zaslána druhé straně do 30 dnů ode dne, kdy byl straně žádající o přezkoumání doručen rozhodčí nález. Přezkoumání rozhodčího nálezu je součástí rozhodčího řízení a platí o něm ustanovení tohoto zákona.

§ 28

(1) Písemné vyhotovení rozhodčího nálezu musí být doručeno stranám a po doručení opatřeno doložkou o právní moci.

(2) Rozhodčí nález, který nelze přezkoumat podle § 27, nebo u něhož marně uplynula lhůta k podání žádosti o přezkoumání podle § 27, nabývá dnem doručení účinku pravomocného soudního rozhodnutí a je soudně vykonatelný.

§ 29

(1) Stálé rozhodčí soudy jsou povinny po dobu 20 let od právní moci rozhodčího nálezu uschovat rozhodčí nález opatřený doložkou o právní moci a všechny listiny prokazující průběh rozhodčího řízení.

(2) Rozhodci jsou povinni do 30 dnů od právní moci rozhodčího nálezu předat do úschovy okresnímu soudu, v jehož obvodu byl rozhodčí nález vydán, rozhodčí nález opatřený doložkou o právní moci a všechny listiny prokazující průběh rozhodčího řízení; byl-li rozhodčí nález vydán mimo území České republiky, do úschovy soudu se nepředává.

(3) Strany mohou nahlížet do listin uvedených v odstavcích 1 a 2 a činit z nich výpisy a opisy.

§ 30

Užití občanského soudního řádu

Nestanoví-li zákon jinak, užijí se na řízení před rozhodci přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

ČÁST ČTVRTÁ

Zrušení rozhodčího nálezu soudem a zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí

§ 31

Soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže

- a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu,
- b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje,
- c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem,
- d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců,

- e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat,
- f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému,
- g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.⁴⁾

§ 32

(1) Návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Podání návrhu podle odstavce 1 nemá odkladný účinek na vykonatelnost rozhodčího nálezu. Na žádost povinného může však soud vykonatelnost rozhodčího nálezu odložit, jestliže by neprodleným výkonem rozhodčího nálezu hrozila závažná újma nebo jestliže je z návrhu na zrušení rozhodčího nálezu možné usuzovat, že je důvodný.

§ 33

Soud zamítne návrh na zrušení rozhodčího nálezu, který se opírá o důvody § 31 písm. b) nebo c), jestliže strana, která se domáhá zrušení rozhodčího nálezu, neuplatnila, ač mohla, takový důvod v rozhodčím řízení nejpozději, než začala jednat ve věci samé.

§ 34

(1) Zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů uvedených v § 31 písm. a) nebo b), pokračuje k návrhu některé ze stran po právní moci rozsudku v jednání ve věci samé a tuto věc rozhodne. Věc již nelze projednat v rozhodčím řízení.

(2) Zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů uvedených v § 31 písm. c) až g), pokračuje se k návrhu některé ze stran v rozhodčím řízení na základě rozhodčí smlouvy. Nedohodnou-li se strany jinak, rozhodci zúčastnění na rozhodčím nálezu, který byl zrušen z důvodů uvedených v § 31 písm. c), jsou však z nového projednání a rozhodování vyloučeni. Nedohodnou-li se strany jinak, budou noví rozhodci jmenováni způsobem původně určeným v rozhodčí smlouvě nebo podpůrně podle ustanovení tohoto zákona.

§ 35

(1) I když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu⁵⁾ i tehdy, jestliže

- a) rozhodčí nález je stížen některou vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f),
- b) strana, která musí mít zákonného zástupce, nebyla v řízení takovým zástupcem zastoupena a její jednání nebylo ani dodatečně schváleno,
- c) ten, kdo vystupoval v rozhodčím řízení jménem strany nebo jejího zákonného zástupce, nebyl k tomu zmocněn a jeho jednání nebylo ani dodatečně schváleno.

(2) Je-li podán návrh podle odstavce 1, soud provádějící výkon rozhodčího nálezů řízení o výkon rozhodnutí přeruší a uloží povinnému, aby do 30 dnů podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezů. Není-li v této lhůtě návrh podán, pokračuje soud v řízení o výkon rozhodčího nálezů.

(3) Je-li rozhodčí nález zrušen, mohou pak strany postupovat obdobně podle § 34.

ČÁST PÁTÁ **zrušena**

§ 35a
zrušen

§ 35b
zrušen

§ 35c
zrušen

§ 35d
zrušen

ČÁST PÁTÁ **zrušena**

nadpis vypuštěn

§ 36
zrušen

§ 37
zrušen

§ 38
zrušen

§ 39
zrušen

§ 40
zrušen

ČÁST ŠESTÁ **zrušena**

**§ 40a
zrušen**

**§ 40b
zrušen**

**§ 40c
zrušen**

**§ 40d
zrušen**

**ČÁST SEDMÁ
ŘÍZENÍ PŘED ROZHODČÍ KOMISÍ SPOLKU**

§ 40e

Tohoto zákona se použije i na rozhodování sporných záležitostí náležejících do spolkové samosprávy v řízení před rozhodčí komisí spolku (dále jen „komise“) podle občanského zákoníku, ledaže je v této části stanoveno jinak. Na rozhodování před komisí se nepoužijí ustanovení o stálých rozhodčích soudech.

§ 40f

(1) Řízení před komisí je zahájeno dnem, kdy je žaloba doručena na adresu uvedenou ve stanovách spolku. Není-li taková adresa ve stanovách uvedena, doručuje se žaloba komisi na adresu sídla spolku.

(2) Strany mají v řízení rovné postavení a musí jim být dána plná příležitost k uplatnění jejich práv. Stanovy, vnitřní předpis ve stanovách výslovně označený, nebo písemně uzavřená dohoda stran mohou odchýlně od tohoto zákona upravit postup, kterým má komise vést řízení.

§ 40g

(1) Komise může záležitost projednat a rozhodnout jen za přítomnosti většiny svých členů, nejméně však 3.

(2) Klesne-li počet členů komise, kteří jsou způsobilí věc rozhodnout pod minimální počet členů vyžadovaný pro rozhodování tímto zákonem nebo stanovami, komise řízení zastaví; to nebrání soudu, aby věc rozhodl. Ustanovení § 9 a 10 se nepoužijí.

(3) Člení-li se komise v souladu se stanovami na senáty a rozhoduje-li senát komise, platí odstavce 1 a 2 obdobně pro tento senát.

§ 40h

Pokud komise ve lhůtě 3 měsíců nerozhodne ve věci samé, může strana uplatnit své právo u soudu. Stanovy, vnitřní předpis ve stanovách výslovně označený nebo písemně

uzavřená dohoda stran mohou lhůtu podle věty první prodloužit, avšak ne déle, než na 9 měsíců.

§ 40i

Člen komise, u něhož vyšly najevo okolnosti uvedené v § 11, je povinen vyloučit se z projednávání věci. Nevyloučí-li se člen komise, rozhodne o návrhu strany na jeho vyloučení komise.

§ 40j

(1) Soud na návrh strany zruší rozhodčí nález vydaný komisí i v případě, že komise rozhodovala spor ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem. Ustanovení § 242 občanského zákoníku tím není dotčeno.

(2) I když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu i v případě, že jsou dány důvody pro jeho zrušení podle § 31 písm. a) až f) nebo pokud jsou dány důvody pro jeho zrušení podle odstavce 1 a rozhodčí nález neobsahuje poučení o právu podat návrh na jeho zrušení soudem. Ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) a d) a § 35 odst. 2 a 3 se použijí obdobně.

§ 40k

Na řízení před komisí se použijí i ustanovení § 25 odst. 2 věty druhé a § 32 odst. 3, jestliže návrh na zrušení rozhodčího nálezu podá člen spolku.

ČÁST OSMÁ

Věcná a místní příslušnost soudů

§ 41

K řízení o neplatnosti rozhodčí smlouvy a k řízení o zrušení rozhodčího nálezu podle části čtvrté tohoto zákona je v prvním stupni příslušný krajský soud. K ostatním řízením podle tohoto zákona je v prvním stupni příslušný soud, který by byl příslušný k řízení ve věci podle zvláštního předpisu,⁶⁾ kdyby nebylo rozhodčí smlouvy.

§ 42

(1) K úkonům podle § 20 odst. 2 je dána věcná a místní příslušnost okresního soudu, v jehož obvodu má být požadovaný úkon proveden.

(2) Má-li být úkon požadovaný podle odstavce 1 proveden v cizině, je dána věcná a místní příslušnost okresního soudu, v jehož obvodu je místo, kde se rozhodčí řízení koná.

§ 43

K řízení podle tohoto zákona je místně příslušný soud, v jehož obvodu se koná nebo konalo rozhodčí řízení, je-li toto místo v tuzemsku. Jinak je místně příslušný soud, který by byl místně příslušný, kdyby nebylo rozhodčí smlouvy. Mimo to k řízení podle § 9 a § 12 odst. 2 je dána místní příslušnost soudu podle sídla nebo bydliště navrhovatele anebo odpůrce, jestliže nelze v tuzemsku zjistit místní příslušnost soudu.

§ 44

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení před soudem podle tohoto zákona

obdobně ustanovení občanského soudního řádu.

ČÁST DEVÁTÁ ZMĚNA A DOPLNĚNÍ OBČANSKÉHO SOUDNÍHO ŘÁDU

§ 45

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona České národní rady č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb. a zákona č. 152/1994 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 9 odst. 3 písm. c) bod kk) včetně poznámky č. 23) se vypouští.
2. V § 36b odst. 1 se vypouští písmeno f).
3. V § 88 se vypouští odstavce 2; zároveň se zrušuje číslování odstavců.
4. V § 120 odst. 2 se za slova "o osvojení" vkládají slova "v řízení o jmenování rozhodce nebo předsedajícího rozhodce".

ČÁST DESÁTÁ Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 46

Spory o neplatnost rozhodčích smluv a o zrušení rozhodčích nálezů vydaných rozhodci na základě rozhodčí smlouvy, v nichž bylo zahájeno řízení a nebylo pravomocně rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, projednají a dokončí soudy příslušné k řízení do dne účinnosti tohoto zákona.

§ 47

Ustanovení tohoto zákona se použije, jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů.

§ 48

Ustanovení tohoto zákona se použijí na případy, kdy rozhodčí smlouva byla uzavřena po nabytí účinnosti tohoto zákona. V ostatních případech se postupuje podle dosavadních předpisů.

§ 49

Zrušují se:

1. Zákon č. 98/1963 Sb., o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku a o výkonu rozhodčích nálezů.
2. § 30 odst. 2, 4, 5 a 6 zákona č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů.
3. § 28 odst. 2, 4, 5, 6, 7 a 8 zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách.

§ 50

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 19/2012 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje podle zákona č. 216/1994 Sb., ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy.

3. Osoby, které nesplňují podmínky podle § 13 odst. 4 zákona č. 216/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinny tento nedostatek odstranit ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Rozhodce, který může být určen rozhodčí doložkou pro řešení sporu ze spotřebitelské smlouvy, nemusí splňovat podmínku zápisu do seznamu rozhodců podle tohoto zákona po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Ministerstvo zapíše do seznamu rozhodců vedeného ministerstvem bezplatně ty rozhodce, kteří jsou zapsáni na seznamu rozhodců pro spotřebitelské spory vedeném Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, a to k prvnímu dni následujícímu po šesti měsících ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona s výjimkou rozhodců, kteří nesplňují podmínky uvedené v § 4 a těch, kteří v době šesti měsíců po nabytí účinnosti tohoto zákona ministerstvu oznámili svůj nesouhlas s takovým zápisem.

Čl. IX zákona č. 258/2016 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje podle zákona č. 216/1994 Sb., ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy.

2. Rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů.

3. Ustanovení § 40a až § 40d zákona č. 216/1994 Sb. se ve vztahu k rozhodcům zapsaným do seznamu rozhodců ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

VLOŽENÉ POZNÁMKY POD ČAROU V TEXTU ZÁKONA

1) § 99 občanského soudního řádu.

1a) Zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů.

2) Například § 80 odst. 5 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, § 4 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.

3) Nařízení vlády ČSFR č. 63/1992 Sb., o Obchodním věstníku.

4) § 228 odst. 1 písm. a) a b) občanského soudního řádu.

5) § 268 občanského soudního řádu.

6) § 9 občanského soudního řádu. § 3 zákona ČNR č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky.

7) § 265 občanského zákoníku.